

В условията на бившия СССР възниква един нов феномен в развитието на циганската музика – създаденият през 1931 г. Театър ‘Ромэн’. Това далеч не е само идеологическо-пропагандистки ход на съветската държава, а същевременно събитие с важно значение за развитието на циганската музика. Постепенно през годините в много от големите градове на СССР се създават различни професионални музикално-танцови цигански ансамбли, музикални школи и т.н. Циганската музика се тиражира масово под различни форми (медии, аудиозаписи, филми и т.н.), и се оформя нов еталон за циганска музика, базирана на музикалните традиции на живеещите в СССР различни цигански групи (и на първо място *Руска Рома*), вече с автори цигани. Нещо повече, тази циганска музика излиза извън границите на СССР и става популярна в цяла Източна Европа, оказвайки своето влияние върху самата циганска общност. Отделни музикални образци от тази музика се изпълняват от професионалните музиканти (не само в Източна Европа, но и по цял свят), а някои песни навлизат в живота на циганската общност, без да се знае нищо за техния произход (напр. в едно трансилванско село местните цигански момичета не само че ни изпяха свой вариант на известната песен ‘*Андо вурдон*’ от не по-малко известния съветски филм “*Таборът отива към небето*”, но и ни убеждаваха, че това е ‘стара тяхна песен’).

Показателно е, че създаваните през последните години от ромския неправителствен сектор многобройни музикално-танцови състави и школи в страните на Централна и Югоизточна Европа в редица случаи възприемат определни образци от школата на Театър ‘Ромэн’ (напр. сценичните костюми) като еталон за “истинските” цигански традиции, даже и в случаите, когато собствените им културни традиции са доста по-различни. Само един пример в тази насока. На Балканите, още от времената на Османската империя, по-голяма част от циганите са били мюсюлмани. Съответно жените в циганските групи, които са (или са били в близкото минало) мюсюлмани, в миналото са носели характерни-